

կազանս բառնային առ հասարակ, և զլուր քակելոյն զոր լսէին, ի գետնի անկեալ դնէին նման մեռելոյ: Եւ այլոց կանանց ոմանց վառեալ արութեամբ, ի բաց դնելով զերկիւղ, երթեալ առ բռնակալօքն պար առեալ, կացորդս յօրինեալ, զգլուխս շարժելով, թեւատարածելով բողոքս բարձեալ, նոր ողբս երգելով, զանիրաւութենէ նոցին հռչակս հանեալ և զթշուառութեանց մերոց ճիշտ և բողոքս վերամբարձեալ կողկողէին, մինչ զի եւ զքակողացն ձեռս թուլացուցեալ՝ ի նոյնս զարմացեալ պչնելով և բռնակալացն սիրտք ձմրեալ, յարտասուս հարեալ ի մեծ իմն և ի նորոգ խղճէ նոցին թողէին անդրէն և յետս դառնային: Յայնժամ և սուգ¹⁾ առնոյր երկին և ողբայր երկիր վասն զիպուածոց մերում թշուառութեանս, զի ի նոյն ժամու յորում քանդէին տաճարք՝ լինէր որոտ ահագին և ամպ մթազին և արե ծածկեցաւ, և հողմ սասուկազին յոյժ յոյժ մինչև ամենայն սեռից միանգամայն յարտասուս հարեալ՝ զաղաղակս իւրեանց յերկինս տարածէին ընդ հողմոյն և փռոյն որ բարձրանայր յերկրէ, և ծովն ալեօքն փրփրայր և բարձրանայր ընդ պարիսպն (Թաւ Կորուած) և անձրեւ գայր: Եւ անբան տարերք ևս սգակից լինէին և այլափոխեալ գունոցն ընդ նոր իմն տազնապն որ լինէր քրիստոնէից: Եւ զոր ինչ միանգամ գտին ի մէջ նոցին, աւար հարին՝ զգետտս և զսպասս և միմեանց բաշխս և ընծայս առաքէին, և զնիւթս շինուածոցն՝ զճամոյ և զերկաթոյ պատուհանիցն ի ծախ հանին: Եւ ո՛վ էր ընդ աւուրսն²⁾ ընդ այնոսիկ որ նոցա երեւէրն, զի ոչ ի բան գնացին, ոչ նստան ի գործ, ոչ տեսին զարե: Բազումք ախտացեալք ի տապոյն և եղեն կականալիր արտասուօք զցայգ³⁾ և զցերեկ՝ ի մեծամեծաց մինչև ցփոքունս,

1) սուր.

2) աւուրն.

3) զցայք.